

Zoological Record, vol. 86, Sect. 13, Insecta, 1949. Prepared by the Commonwealth Institute of Entomology, 41, Queen's Gate, London, S.W. 7, September 1951. Prijs 30 shilling 6 pence.

Het is nauwelijks nodig nog de aandacht te vestigen op dit voor entomologen zo onmisbare werk. Het pas verschenen deel bevat de in 1949 gepubliceerde literatuur. Het is verdeeld in 3 secties:

I. De titels der artikelen in alfabetische volgorde (p. 9—149, 3215 titels).

II. Een index volgens de onderwerpen (morphologie, physiologie, ecologie, faunistiek enz.). Dit beslaat p. 150—198.

III. Een systematisch gedeelte, gerangschikt volgens orden en families, waarin alle nieuwe genera en soorten benevens de nieuwe synonymie vermeld wordt. Deze sectie beslaat ongeveer de helft van het boek (p. 199—397).

Bestellingen kan men richten tot de Director of the Commonwealth Institute of Entomology op het hierboven aangegeven adres. — Lpk.

Het doden van groene spanners. Een grote moeilijkheid is voor mij altijd geweest het doden van die vlinders, waarvan de kleuren verdwijnen bij het afmaken met aether, zoals *Geometra papilionaria* L., *Hemithea aestivaria* Hb., *Jodis lactearia* L., *J. putata* L. e.a.

De methode, die ik tot voor kort toepaste, was het bedwelmen met tabaksrook, waarna ik de thorax indrukte met een pincet.

Ieder, die het op deze wijze heeft gedaan, zal wel voor dezelfde moeilijkheden hebben gestaan als ik: vlinders als *papilionaria* zijn haast te groot voor deze behandeling, andere, zoals *lactearia*, zijn weer te klein om op die wijze te doden, zonder vaak onherstelbare beschadigingen aan te brengen. En dan de angst, die ik steeds bij deze manier van handelen heb, dat de diertjes niet werkelijk dood zijn!

Nu gebeurde het mij in de afgelopen winter, dat ik in sommige van mijn vlinderdozen stofluis ontdekte, die ik natuurlijk onmiddellijk te vuur en te zwaard — in dit geval met zwavelkoolstof — te lijf ging. Na afloop van de kuur kwam ik tot de prettige ontdekking, dat de aanwezige *putata*'s en *lactearia*'s niets van hun kleur hadden ingeboet. Dat heeft mij in het afgelopen voorjaar tot proefnemingen aangezet, die zonder meer als geslaagd mogen worden beschouwd.

Vooraf moet ik opmerken, dat er voor gewaakt dient te worden, dat de dieren niet onmiddellijk met de zwavelkoolstof in aanraking komen.

Ik ga als volgt te werk. In een jampotje met dubbele deksel bevestig ik aan de onderkant van het binnenste deksel door middel van enige draadjes die door een paar met een spijker geslagen gaatjes zijn gehaald, een propje watten, waarop de zwavelkoolstof wordt gedruppeld. Onder in deze afmaakfles leg ik vloekarton, terwijl ik ook de wand hiervan ter halver hoogte beplak.

De vlinders bedwelmen buitengewoon snel, terwijl mij is gebleken, dat ze na een half uur absoluut dood zijn en dus opgespannen kunnen worden. Dit moet trouwens niet te lang worden uitgesteld, omdat anders verstijving in gaat treden.

Dat deze manier van afmaken vlak voor een open raam moet gebeuren om niet in moeilijkheden met de huisgenoten te komen, spreekt vanzelf.

J. LUKKIEN, Putmanstraat, Deventer.